

FILMEILTÄ TV-RUUDULLE

Vanhat filmit, videot, mummon valokuvat... Kaikki katoavat, jollei niitä muuta digitiedostoiksi. Sen voi tehdä itsekin, mutta ammattilainen saa usein aikaan parempaa jälkeä.

TEKSTI TOM NYMAN KUVAT SATU KEMPPAINEN JA SHUTTERSTOCK

Kuinka paljon meillä onkaan korvaamattomia kaitafilminpätkiä tai kuvanauhoja laatikon pohjalla? Laitteet, joilla niitä voisi katsoa, ovat menneet rikki, eikä uusia enää valmisteta.

Analogiset eli vanhan ajan filmit haurastuvat ja murenevat lopulta pölyksi, joten niiden digitointi kannattaa tehdä nyt. Muuten vanhoista tapahtumatallenteista, kuten häistä, lasten syntymäpäivistä ja suvun joulunvietoista, ei jää jälkeä kenenkään iloksi.

Digitointi tarkoittaa sitä, että liikkuva kuva, valokuva tai äänitallenne muutetaan uuteen digitaaliseen muotoon. Digitiedosto, josta on usein poistettu häiriötekijöitä, kuten kohinaa tai värimuutoksia, säilötään kovalevyille, muistitikulle, cd- tai dvd-levylle. Sitten tal-

lenteita voi katsoa esimerkiksi tietokoneen näytöltä tai uusista televisioista.

Jos omistaa toimivia laitteita ja ymmärtää tietokoneiden ja restaurointiohjelmien päälle, digitointia voi tehdä itsekin. Se ei kuitenkaan ole kovin helppoa. Lopputulos on usein parempi, jos siirtotyön antaa sellaiseen erikoistuneeseen yritykseen tehtäväksi.

Skannaa ja ota varmuuskopio

Vanhat valokuvat saa siirrettyä digitaalisiksi kuvatie-dostoiksi skannerilla eli kuvanlukijalla. Noin 100 euron laite tekee hyvää jälkeä eikä työnkulku ole mutkikas.

Skannauksesta on se hyöty, että kuvatie-dostoja voi lähettää sähköpostissa ystäville ja sukulaisille. Jos haaleita tai kontrastiltaan eli sävykkyydeltään valjuja kuvia haluaa parantaa tietokoneella, sen voi tehdä monilla »

Lauri Paavola, 72, eläkkeellä oleva toimittaja, Helsinki

Synttäriilmistä oli tulla lumisadetta

Yritin siirtää 30 vuotta vanhaa 8-millistä videokameran kuvaa tyttäreni 5-vuotissynttäreiltä dvd-levylle, mutta tulos oli katselukelvotonta lumisadetta. Tajusin, että nauhat täytyy antaa ammattilaisen käsiin.

Olin lukenut **Juha Jauhiaisesta** kertovan lehtijutun, ja hänen yrityksensä hauska nimi, DigiOmmel, jäi mieleeni. Uskon, että pienyritykset ovat isoihin firmoihin verrattuna joustavampia, ja työn hinta on pienempi.

Jauhainen on digitoinut paljon nauhoja-

ni, kuten Sonyn Hi-8-kasetteja ja Panasonicin pieniä VHS-C-nauhoja. Välillä olen ollut itse leikkauspöydän ääressä kertomassa, mitkä jaksot siirretään ja mitä ei tarvita.

Videonauhojeni kuvanlaatua on siirtovaiheessa parannettu, esimerkiksi kuvan värinää ja värihajontaa on poistettu. Ne näyttävät nyt hyvältä taulu-tv:ssä, mutta vanha tunnelma ja nostalgia ovat yhä tallella.

Kaikilla on kaapit täynnä VHS-videokasetteja, mutta vanhoja tv-ohjelmia ja elokuvia ei ole järkeä siirtää digimuotoon, niitä

saa muutenkin. Sen sijaan aineisto, jolla on tunnearvoa, pitää ottaa talteen. Ja pian: kymmenen vuoden kuluttua nauhat saattavat olla jo liian huonossa kunnossa.

Muuntotyön jälkeen saan filmitiedostoni takaisin muistitikulla, josta siirrän ne mediasoitteimeeni. Sitten katselemme niitä televisiosta, tietokoneelta tai iPad-tabletilta.

Valmis, kuvaparannuksen läpikäynyt 90 minuutin filmi maksaa noin 45 euroa."

DigiOmmel & Co, www.digiommel.fi, 040 7313327

*"Nyt matka- ja juhlafilmejä
voi katsella mukavasti
eri välineillä."*

Lauri Paavola ilahtui,
miten hyvännäköistä
jälkeä Juha Jauhiai-
nen sai aikaan van-
hasta videonauhasta.

